

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců Mgr. Ondřeje Mrákoty a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce: **T. K.**, zastoupený JUDr. Radkem Bechyně, advokátem se sídlem Legerova 148, Kolín, proti žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**, se sídlem Pivovarské náměstí 1245, Hradec Králové, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 28. 7. 2016, č. j. 28 A 5/2015 - 43, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím Městského úřadu Náchod (dále jen „městský úřad“) ze dne 26. 1. 2015, č. j. 58343/14/DSH/VF, sp. zn. KS 12298/2014 DSH, byl žalobce (dále jen „stěžovatel“) uznán vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, v relevantním znění (dále jen „zákon o silničním provozu“), v souvislosti s porušením § 18 odst. 4 téhož zákona. Přestupku se stěžovatel měl dopustit tím, že dne 20. 9. 2014 v 9:46 hodin v obci Náchod, ulici Kladská, ve směru jízdy do centra obce Náchod, řídil motorové vozidlo tovární značky VW Passat, registrační značky X, a byla mu silniční kontrolou prováděnou hlídkou Policie České republiky pomocí silničního radarového rychloměru RAMER 7CCD u Náchodských pekáren naměřena rychlost jízdy 97 km/h v místě, kde je pravidly silničního provozu povolena nejvyšší rychlost v obci 50 km/h. Při zvážení možné odchylky ± 3 km/h při rychlostech do 100 km/h, byla tedy jako nejnižší skutečná rychlost naměřena rychlost jízdy 94 km/h, což je o 44 km/h více, než je povolená rychlost v obci. Za to byla stěžovateli uložena pokuta ve výši 5000 Kč, zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu šest měsíců a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1000 Kč.

Rozhodnutím žalovaného ze dne 8. 4. 2015, č. j. 8606/DS/2015/SR, bylo odvolání stěžovatele zamítnuto a rozhodnutí městského úřadu potvrzeno.

Proti rozhodnutí žalovaného podal stěžovatel dne 5. 5. 2015 u Krajského soudu v Hradci Králové (dále jen „krajský soud“) žalobu spojenou s návrhem na přiznání odkladného účinku. Usnesením ze dne 10. 6. 2015, č. j. 28 A 5/2015 - 29, krajský soud rozhodl, že se žalobě odkladný účinek nepřiznává. Dne 28. 7. 2016 vydal krajský soud rozsudek č. j. 28 A 5/2015 - 43, kterým

žalobu jako nedůvodnou zamítl. Proti tomuto rozsudku podal stěžovatel kasační stížnost spojenou s návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

V odůvodnění návrhu na přiznání odkladného účinku stěžovatel uvedl, že mu hrozí nenapravitelná újma v podobě ztráty zaměstnání z důvodu pozbytí řidičského oprávnění. Stěžovatel je společníkem společnosti DTcars Transport s.r.o. zabývající se silniční motorovou dopravou. Stěžovatel není schopen substituovat mobilitu při výkonu své pracovní činnosti dle pracovní smlouvy. Další újmou je újma finanční, neboť případné úkony spojené s navrácením řidičského oprávnění po dosažení 12 bodů (přezkoušení v autoškole, psychologické vyšetření) by pro stěžovatele znamenaly v případě ztráty zaměstnání nepřiměřenou finanční zátěž. S ohledem na uvedené by stěžovatel nepřiznáním odkladného účinku kasační stížnosti utrpěl nepoměrně větší újmu, než by mohla vzniknout jiným osobám. Zároveň by nebyl závažným způsobem ohrožen veřejný zájem. Přestupky, na základě kterých stěžovatel dosáhl 12 bodů (obvykle naměření vyšší než maximální povolené rychlosti, nepřipoutání se bezpečnostním pásem), nejsou nijak závažné a nelze v nich spatřovat ohrožení ostatních účastníků silničního provozu (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 9. 2008, č. j. 2 As 60/2008 - 103, publ. pod č. 1763/2009 Sb. NSS.; rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz). Stěžovatel rovněž odkázal na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76, podle něhož je rozhodnutí o přiznání odkladného účinku rozhodnutím předběžné povahy a nelze v něm předjímat rozhodnutí o věci samé, a na rozsudek ze dne 10. 4. 2013, č. j. 6 As 29/2013 - 80, podle kterého při posuzování návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti týkající se sankce za přestupek spočívající v zákazu řízení motorových vozidel je nutné poměřovat újmu stěžovatele s újmou, která by mohla vzniknout ostatním účastníkům silničního provozu.

Žalovaný se k návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku ve stanovené lhůtě nevyjádřil.

Podle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přitom se užije přiměřeně § 73 odst. 2 s. ř. s., podle kterého lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Je třeba zdůraznit, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je mimořádným institutem, kterým Nejvyšší správní soud prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není případně zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé, konkrétní a odůvodněné případy, které zákonodárce vyjádřil v § 73 odst. 2 s. ř. s. Pokud by soud rozhodoval o návrzích na přiznání odkladného účinku žalobě či kasační stížnosti paušálně tak, že by jej přiznával vždy, pokud by dopady rozhodnutí správního orgánu (soudu) byly negativní (záporné), pak by tím popřel smysl přiznání odkladného účinku podle § 73 s. ř. s.; základním smyslem odkladného účinku není obecně aplikovatelné oddálení účinku pravomocného rozhodnutí správního orgánu, ale jde o mimořádný nástroj zabránění stavu, kdy by v důsledku okamžitého výkonu pravomocného rozhodnutí správního orgánu bylo konkrétním, zásadním a nevratným způsobem negativně zasaženo do práv stěžovatele. Nepoměrně větší újma stěžovatele, než jaká by přiznáním odkladného účinku mohla vzniknout jiným osobám (§ 73 odst. 2 s. ř. s.), při výkonu nebo jiných právních následcích rozhodnutí, tedy musí představovat výjimečný a závažný stav, který již nelze v dalším běhu času nijak odčinit. To znamená, že i v případě, kdy přiznáním odkladného účinku

pokračování

nemůže vzniknout újma jiným osobám, musí být újma, jež vznikne navrhovateli výkonem nebo jinými právními následky rozhodnutí, takové intenzity, aby převážila nad veřejným zájmem na výkonu či jiných právních následcích pravomocného rozhodnutí správního orgánu či krajského soudu. Soud tedy zkoumá především intenzitu újmy a dotčení veřejného zájmu, přičemž k zamítnutí návrhu na přiznání odkladného účinku postačí nenaplnění byť jedné z uvedených podmínek.

Nejvyšší správní soud předesílá, že mu je z jeho úřední činnosti známo (na což ostatně poukazyval již krajský soud v usnesení o nepřiznání odkladného účinku), že zástupce stěžovatele používá jakési „formulářové“ a „typizované“ odůvodnění návrhu na přiznání odkladného účinku, které uplatňuje ve více soudních sporech (např. řízení o kasační stížnosti vedená u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 6 As 191/2015, 7 As 63/2016 a 7 As 64/2016). *A priori* jistě nelze vytýkat, pokud právní zástupce v podáních užívá dílčí, v minulosti již vytvořené textové pasáže u skutkově a právně obdobných věcí, pokud by jinak pouze jinými slovy opisoval totéž. To však neznamená, že lze rezignovat na individualizaci každého případu a především na prokázání tvrzených skutečností tak, aby soud byl schopen vyhodnotit, zda je daný konkrétní případ provázen natolik mimořádnými okolnostmi, že je na místě přiznat kasační stížnosti odkladný účinek.

Uvedenému stěžovateli v nyní projednávané věci nedostál. Důvody uvedené pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nenaplnují podmínky pro jeho přiznání. Stěžovatel pouze uvedl, že řidičský průkaz je nezbytný pro výkon jeho práce, neboť je společníkem společnosti zabývající se silniční motorovou dopravou, přičemž není schopen substituovat mobilitu při výkonu své činnosti dle pracovní smlouvy. Nejvyšší správní soud z veřejně dostupného obchodního rejstříku ověřil, že stěžovatel je skutečně společníkem společnosti DTCars Transport s.r.o., tato skutečnost však sama o sobě neimplikuje nezbytnost disponovat řidičským oprávněním. To, že je někdo společníkem obchodní společnosti, jakkoliv je předmětem jejího podnikání mj. silniční motorová doprava, ještě neznamená, že zároveň vykonává funkci řidiče z povolení, popř. že existuje jiný důvod, pro který by byl výkon činnosti v důsledku zákazu řízení motorového vozidla znemožněn. Pracovní smlouvu ani jiný podklad, z něhož by nezbytnost užívání vozidla vyplývala, stěžovatel nedoložil. Jeho tvrzení tak zůstala pouze v obecné (navíc „formulářové“) rovině, což pro přiznání odkladného účinku nepostačuje. Nejvyšší správní soud v tomto ohledu poukazuje na dispoziční zásadu ovládající celé řízení o kasační stížnosti, podle které soud není povolán k tomu, aby za stěžovatele vlastní vyhledávací činností zjišťoval či dokazoval důvody pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 10. 2015, č. j. 6 As 191/2015 - 36, nebo ze dne 12. 5. 2016, č. j. 7 As 64/2016 - 30).

Stěžovatel dále v kasační stížnosti argumentuje finanční újmou, která by mu měla vzniknout v souvislosti s dosažením 12 bodů v registru řidičů. K tomu je třeba uvést, že v dané věci se nejedná o odnětí řidičského průkazu v souvislosti s dosažením celkového počtu 12 bodů v registru řidičů (§ 123c zákona o silničním provozu), nýbrž o sankci - zákaz řízení motorových vozidel na dobu šesti měsíců pro porušení zákona o silničním provozu, uloženou podle § 125c odst. 6 písm. b) zákona o silničním provozu. Jedná se tedy o přezkum rozhodnutí dle zcela jiného ustanovení, než ke kterému směřuje stěžovatelova (patrně opět „formulářová“) argumentace.

Po zhodnocení všech relevantních skutečností dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že stěžovateli se nepodařilo prokázat, že uložená pokuta a zákaz činnosti uložený správním rozhodnutím pro něj představují újmu, jež by převyšovala veřejný zájem na vybrání pokuty a zejména na výkonu zákazu řízení motorových vozidel v délce šesti měsíců.

Nejvyšší správní soud uzavírá, že zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nejsou v daném případě splněny; proto Nejvyšší správní soud dle § 107 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl. Tím Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. září 2016

JUDr. Jakuba Camrda
předseda senátu